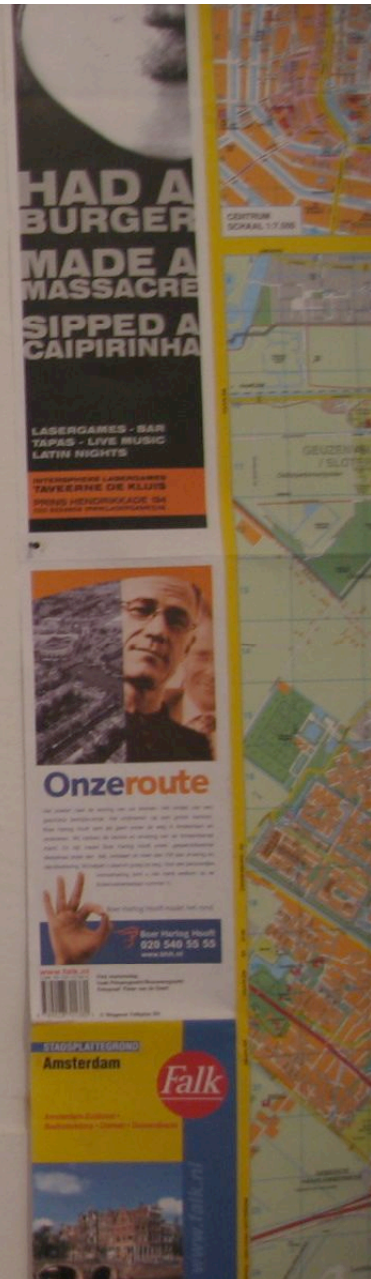

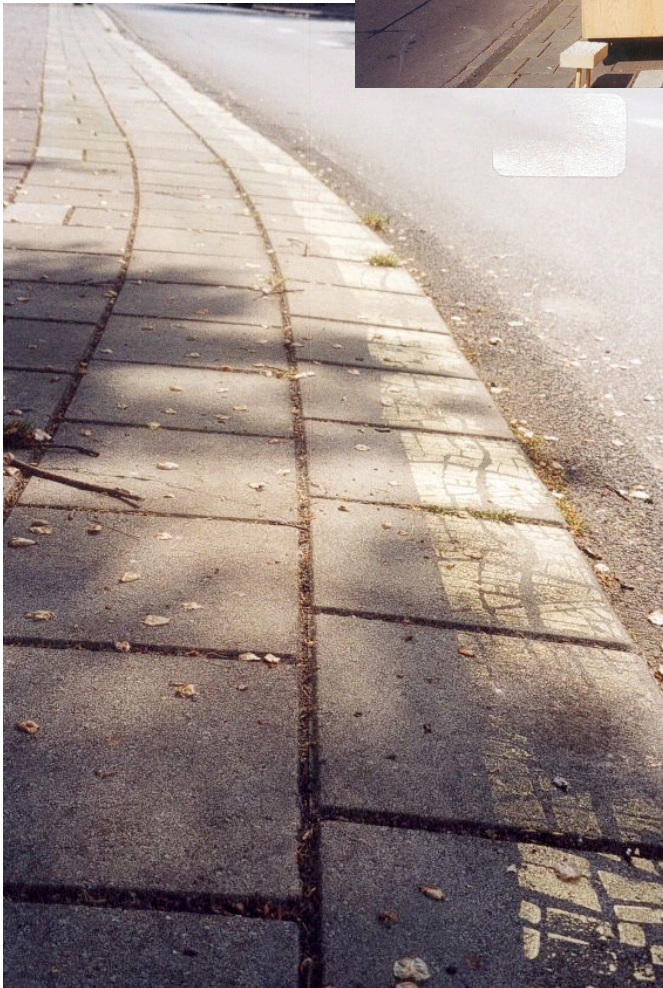
Waar begint
Amsterdam-Oost

Where starts
Amsterdam East?

Netty Gelijsteen
Golden Rim
IB

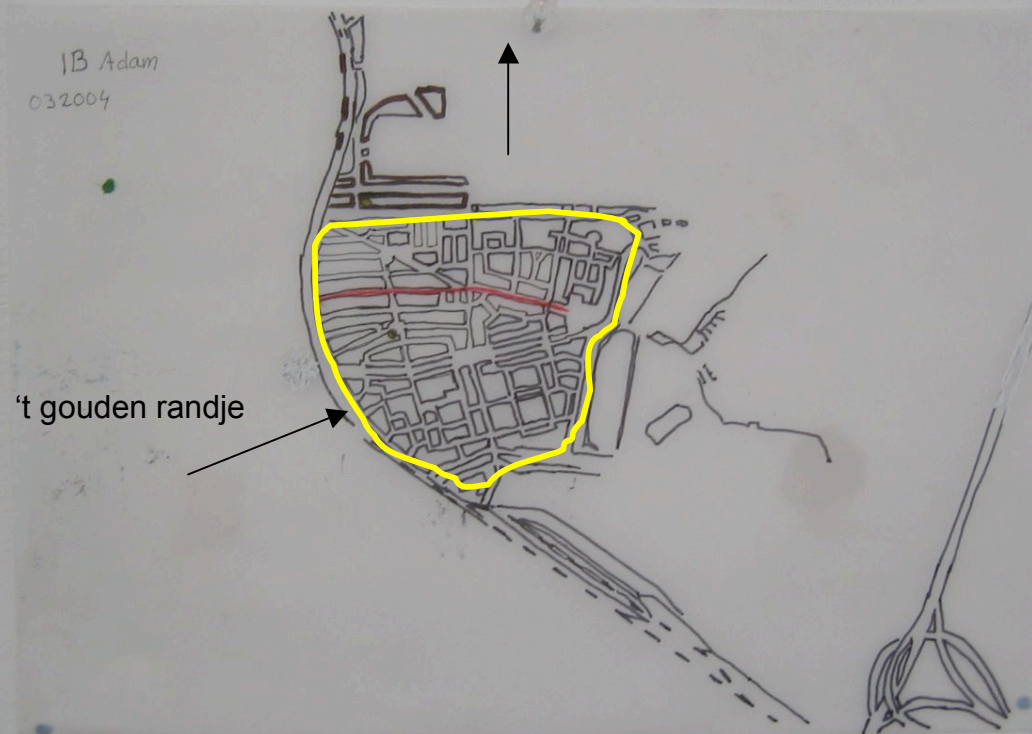
the speed of rotation
 V_{ib} was 4,6 cm per
second.

“hoeveerost ligt de Indische buurt”
Ankerroog 2000

Het noordelijkde deel is niet bij de Indische buurt gerekend.
Het lozingskanaal vormt de grens tussen een noordelijke Indische buurt
voor de wat betere inkomens en het zuidelijke 'armere' deel in 2000

1520

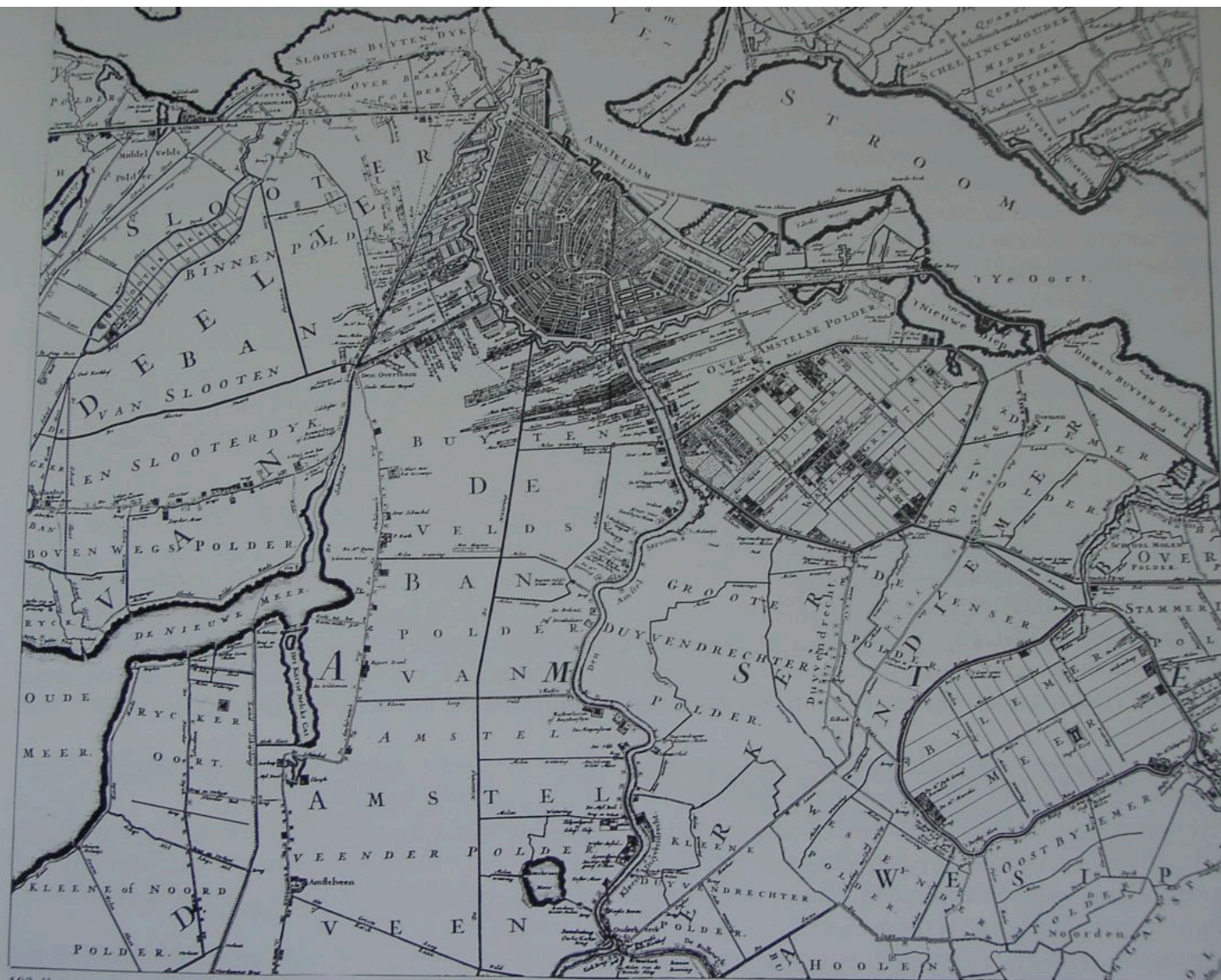
De grote veenkoepelrug aan de Amstel(amstelveen) bereikte tussen 800 en 1000 een hoogte van wel 10 m boven NAP.

ligt tussen de amstel en de schinkel. Ten oosten van de amstel zijn allerlei meren, de bijlmermeer , het diemermeer is al droog. De ringdijk ligt eral.

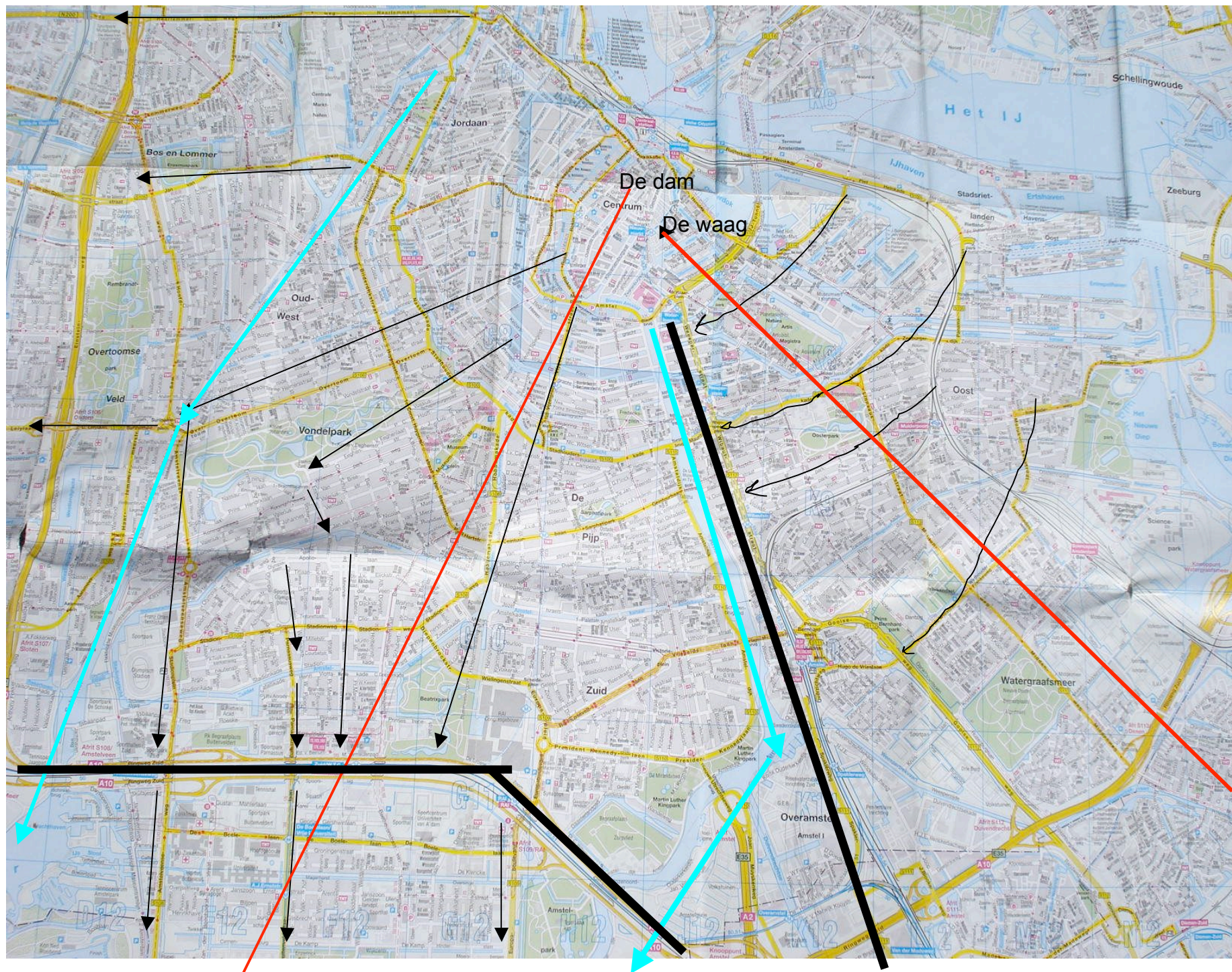

102. Карта окрестностей Амстердама. 1770.

Map of the surroundings of Amsterdam. 1770.

**AMSTERDAM 1770, LET OP DE STRUCTUUR VAN DE POLDERS. WESTELIJK
VD AMSTEL ONTSTOND DE BUYTENVELDSE POLDER. OOSTELIJK ONTSTAAN
ALLERLEI KLEINE POLDERS DIE OP EEN VERSCHILLEND GRONDWATERNIVEAU
NIVEAU LIGGEN. ZO LIGT DE WATERGRAAFMEER OP -5 NAP. ALS U DE
RINGDIJK AFLOOPT GAAT U STEIL NAAR BENEDEN**

Woonwerkgebied de Zuid-as, banken, woontorens en wetenschap

Bij het Science Park in Amsterdam Oost is van het veenweide landschap weinig overgebleven. Er is een veelheid aan contrasterende materialisaties. Telescoop koepels staan op daken van moderne gebouwen en glazen puien tornen hoog uit boven de rode dakpannen van het stadslandschap aan de overkant van de dijk. Toch is een meer dan honderd jaar oude boerderij, de Anna Hoeve met haar omringende bomen gespaard gebleven. De Anna hoeve staat symbool voor de eeuwenoude polder.

ontwikkeling oostelijke kant van de A10.
Kleinschalige bedrijven, wonen en wetenschap

De knotwilgen van de Anna hoeve en de boerderij zelf staan er nog. Helaas is het stukje polderlandschap achter de hoeve op de schop genomen.

De wegen in de pijp en oosterparkbuurt volgen de oude poldersloten

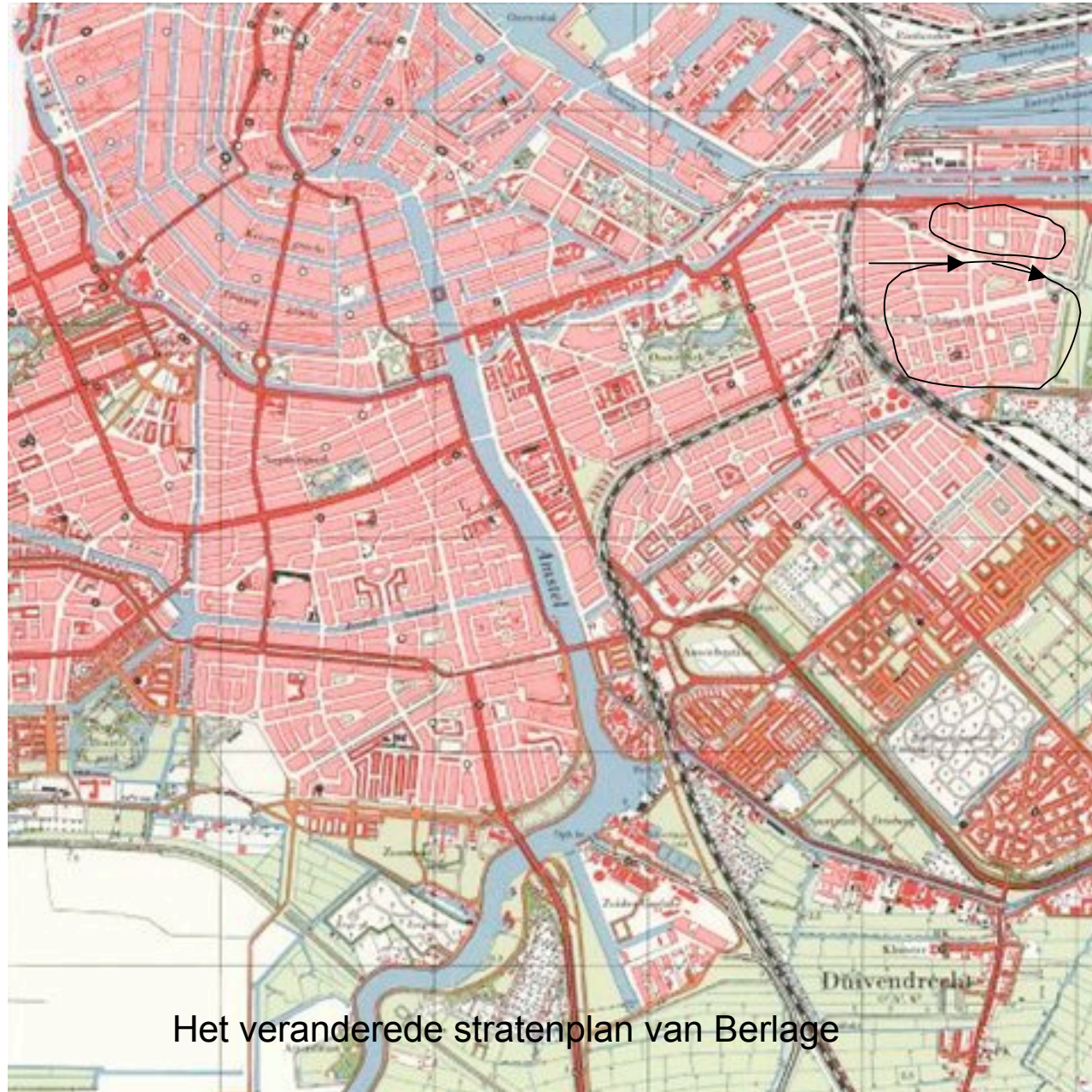

Berlage plan, diamant wordt zelfs in een buurt uitgedrukt: de diamant buurt, luchtfoto uit 1928?

Het veranderde stratenplan van Berlage

Stedelijke factor Manhattan

1:1000

Het bebouwingsgrid in Manhattan is rechthoekig en geheel democratisch.

Iedereen woont overal evenver vandaan. Er is geen centrum.

Hier heeft ideologie de geomorfologie overwonnen.

Maar in de hoogte van de wolkenkrabbers zie je de geomorfologie wel terug. De lagere torens staan op een sedimentair bekken.

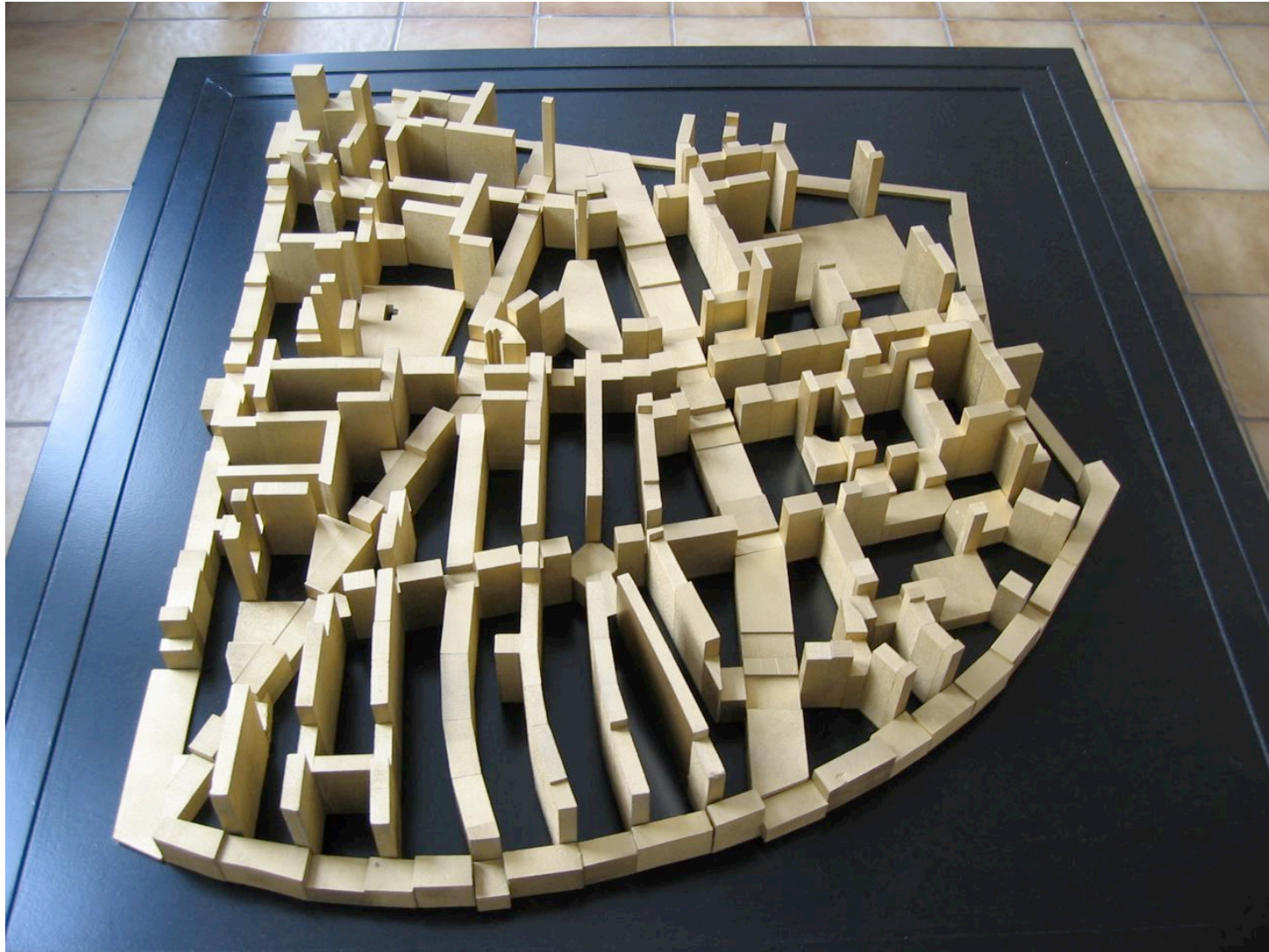
H. Koning, architect. De stedelijke factor Indische Buurt 2000. De hoogte van de huizen gedeeld door de breedte van de straten.

Schaal 1:1000

De publieke ruimte is uitgedrukt in blokken. Waar leegte is, staan huizen

Uit de tentoonstelling Cityscapeeast in 66 east, 2005

De stedelijke factor van Helena Koning. U ziet duidelijk de Javastraat en Insulindeweg, het Ceramplein en waar we ons nu bevinden. Waar leegte is, staan huizen. De publieke ruimte zijn de blokken. Het Berlagepatroon is alweer doorbroken door Schaeferiaanse nieuwbouw.

De gebogen Javastraat met winkeltjes en fietsen. Begin 19e eeuwse stedelijkheid. Verderop is nieuwbouw en zelfs een hoge torenflat aan de rand van een plein naar het flevo- park. Lopend op de Javastraat wordt de geschiedenis van deze buurt in de huizen uitgedrukt.

Javajurk, kostuum performance
Ariaan van Walsum
Uit workshop de Javastraat 2006

Javastraat Den Haag
Op de oude strandwal

Argentijnse Ambassade en en het Louis Couperus museum op de Javastraat Den haag

Helena Koning

De urbane factor.

Javastraat Den Haag

Uit: The making of the Javastraat Den Haag.

Galerie Schroder, Den Haag.

De Javastraat, Amsterdam

Uit: workshop de Javastraat
open atelier route 2006

Netty Gelijsteen
verschillen in het plaveisel
Schuimdrukken Javastraat Den Haag en Amsterdam. Galerie Schroder 2005

Harry van Tienen, voorheen Henri de Tirlmont, nu Harryji dari Sepoloelan.

FOTO ELMER VAN DER MAREL

FRENK ONTDEKT EEN MUSEUM IN DE JAVAstraat

TOON ME uw boekenkast en ik vertel u wie u bent. Klinkt leuk, maar in het geval van Harry van Tienen gaat die vlieger niet op. Elke ruimte in zijn bovenwoning aan de Javastraat, tot in de gang en het keukentje aan toe, is volgestouwd met boeken, boeken en nog eens boeken. Harry van Tienen (Wouw, 1952) grijnst. "Het is een beetje uit de hand gelopen. Maar het past allemaal net. Zal ik over een uurtje terugkomen? Dan heb je alles wel gezien."

Wat is maar de vraag, want het museum dat hij van zijn huis heeft gemaakt, is tot de nok toe gevuld. Overal staan wajangpoppen, stenen, trommels, cd's, beeldjes en kaarsen. Ook op de wanden is geen leeg plekje meer te vinden: Afrikaanse maskers, kunstwerken – ze hangen er vol mee. Want Van Tienen beheert niet alleen een boekenantiquariaat, maar maakt ook sinds jaar en dag collages, veelal houten kistjes gevuld met spullen die hij op straat heeft gevonden. "Wat het betekent weet ik niet. Ik heb er geen verhaal bij. Papoea's maken ook collages. Misschien is dat het."

Hij zet een kopje kruidenthee en offreert een feestelijke punt kwarktaart. Ik begin over z'n gedichten, maar de man die ooit het geweten van de buurtkrant *Tong Tong* was, schrijft al jaren niet meer. "Schrijven was net zoals boterhammen smeren. Mijn eerste gedichten maakte ik toen ik vijftien was, maar een paar jaar terug kwam er niets meer. En dan ben ik niet iemand die geforceerd op zoek gaat. Vorig jaar heb ik tien dozen met gedichten, dagboeken en schilderijen in de papierbak geflikkerd. Wat geweest is, is geweest."

Ik ben niet zo nostalgisch ingesteld. *You gotta move on.*

En dus ruilde hij zijn schrijversnaam Henri de Tirlmont in voor Harryji dari Sepoloelan, de naam die hij als beeldend kunstenaar gebruikt. "Dat is mijn Papoea-naam, in de oude Maleise spelling. Ik vind het leuk te goochelen met namen. Toen ik suiker kreeg, doopte ik de Insulineweg om in Insulineweg."

'AMSTERDAM VOND IK EEN DORP VOOR GROTE BEKKEN'

Zijn hang naar de tropen laat zich niet moeilijk verklaren. En hij vertelt: "Mijn vader was verpleger bij de marine en toen hij werd uitgezonden naar Curaçao, ging het hele gezin mee. Heel spannend allemaal. Na veertig maanden keerden we terug en ging ik weer naar school. Maar ik was toen al een omgevallen boekenkast en alleen maar bezig met literatuur."

"Ik wilde eigenlijk niks. Ja, met rust gelaten worden, een beetje schrijven, een beetje schilderen. Ik was aangestoken door de West en Amsterdam vond ik maar een ondergesneeuwd dorp voor grote bekken. In België werd ik redacteur bij uitgeverij De Standaard, maar na een half jaar kon ik weer inrukken. Ik was nogal eigenzinnig en recalcitrant. Volgens een psychologische test was ik een anarchist van het zuiverste water. Toen ik een

vakbond voor werklozen wilde oprichten, kreeg ik te horen dat ik een staatsgevaarlijk individu was."

"Terug in Nederland kreeg ik het ene baantje na het andere, maar nergens hield ik het lang uit. Medio jaren tachtig ontdekte ik de esoterie en begon ik voor mezelf. Ik gaf massages en zette een numerologiepraktijk op, en ik heb ook nog met een boekenstalletje op het Spui gestaan. In 2006 heb ik met een erfenisje het boekenantiquariaat Hopi Bukinan opgezet. Papiamento voor heel veel boeken. Ik zette ze op internet en tot mijn verbazing begon het te lopen. Ik heb nu 6500 boeken in huis en op een goede dag gaan er soms wel dertig de deur uit. Zelf verzamel ik helemaal niets meer, zoals ik ook met lezen ben gestopt. Ik kan geen boek meer zien."

"Alleen de beeldende kunst gaat altijd maar door. Er ligt zoveel moois op straat. Dat leg ik dan op de vensterbank en als ik dan ineens de rit krijg, maak ik zo tien collages achter elkaar. Een diepere gedachte zit er niet achter, het is wat het is, een weerspiegeling van het leven. Op erkenning zit ik niet te wachten. Galeriehouders zijn welkom, maar anders gaat het gewoon de prullenbak in."

"En ondertussen tikt de klok verder. Ik ben al 25 jaar diabetes en statistisch gezien heb ik nog maar vier, vijf jaar te gaan. Het zij zo. Niet dat ik dagelijks met Weltschmerz rondloop, maar ik ben niet zo blij met deze planeet. We hebben er een grote puinhoop van gemaakt."

FRENK DER NEDERLANDEN
e-mail: frenk@parool.nl

Harry Tienen museum in de Javastraat, Amsterdam oost

Oost Berlijn
De
'plattenbau'
wordt geleverd
en krijgt
balkons

Berlijn is gebouwd op een relatief vlakke rivier vallei.
De plattenbau in het voormalige oost berlijn is gebouwd
op afgegraven mergelheuvels en vormt een taartstuk in het stedelijk landschap.
Geomorfologie en ideologie zijn aan elkaar gewaagd en met elkaar verbonden.

De Millenium tent van Tony Blair siert de aankondiging van de soap Eastenders

The facelift van oostelijke stadsgebieden in Noord Europa

De vraag is als we economische impulsen (hotels, universiteiten, infrastructuur, middelbare scholen, musea en woningen bouwen) geven en het oosten naar het westen toe moet groeien, dus het 'armere' deel naar het 'rijkere' deel, kunnen we dan de karakteristieken van de buurt bewaren? Geomorfologische verankering lijkt een logisch soort stedelijkheid op te leveren.

Willen we kleinschalige bedrijvigheid bewaren, goedkope woon - en werk ruimtes, polderlandschappen, dijken en vooral ook diversiteit stimuleren? Hoe diverser de publieke ruimte, hoe groter haar oplossend vermogen.

Met andere woorden:

Wat bewaren we, slopen we en bouwen we?

Methode: Kijk vanuit het heden naar het verleden.

Kiezen we voor kleinschalige ingrepen(geen bestemmingsplan aanpassing) of een groter plan?(bestemmingsplannen. Inspraak commissies)

Kiezen we voor visie of pleisters op de wonden of allebei?

Buro jan-ZE is een *netwerk van wisselende vormen samenstelling* dat zich bezig met de vraag:
Hoe lang is.....?

Een plek is een verschijnsel wat door vele actoren wordt geproduceerd. Door ondergrondse en bovengrondse actoren, door toeval en hiaten, aaneengeregend of in staccato.

www.burojanze.nl

Info@burojanze.nl